

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1042/2023
11.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Китаровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2418/22 од 08.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 11.05.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2418/22 од 08.09.2022. године у ставовима првом и шестом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 2418/22 од 08.09.2022. године, у ставовима трећем, четвртном и петом изреке, тако што се **ОДБИЈА**, као неоснована, жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П1 5601/21 од 30.11.2021. године у делу става првог изреке за накнаду штете којим је усвојен захтев у износу од 1.485.793,84 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе како је то одређено у том ставу изреке, делу за уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање на овај износ и одлуку о парничним трошковима.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиљи на име трошкова ревизијског поступка исплати износ од 243.289,68 динара, у року од 8 дана.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 5601/21 од 30.11.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужена обавезана да тужиљи на име накнаде штете због мање плаћених плата за период од 01.09.2015. године закључно са 28.02.2018. године исплати износ од 2.288.262,17 динара, са законском затезном каматом од 25-ог у месецу на појединачно означене износе из претходног месеца до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу

преко досуђеног до траженог износа главнице од укупно 2.473.533,04 динара, са законском затезном каматом на разлику сваког месечног износа у висини и на начин одређен тим ставом изреке. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да за тужиљу обрачуна доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање на износе из става првог изреке и уплати их на рачун Републичког фонда пензијског и инвалидског осигурања запослених, према стопи важећој на дан уплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражено да тужена обрачуна доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање на износе из става другог изреке, те да их уплати на рачун Републичког фонда пензијског и инвалидског осигурања запослених. Ставом петим изреке, тужена је обавезана да тужилји надокнади парничне трошкове у износу од 254.746,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2418/22 од 08.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом и четвртом изреке. Ставом другим изреке, потврђена је првостепена пресуда у делу ставова првог и трећег изреке за појединачно означене износе главнице (укупно 802.468,33 динара) са законском затезном каматом, у висини и на начин како је то одређено тим ставом изреке. Ставом трећим изреке преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу ставова првог и трећег изреке, тако што је одбијен тужбени захтев преко износа из става другог изреке до износа досуђеног првостепеном пресудом. Ставом четвртим изреке преиначено је решење о трошковима поступка у ставу петом изреке првостепене пресуде и износ досуђен по том основу снижен на 173.775,00 динара. Ставом петим изреке, тужилја је обавезана да туженој надокнади трошкове жалбеног поступка у износу од 22.500,00 динара. Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде у делу ставова првог, трећег, четвртог, петог и шестог изреке, тужилја је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка учињене пред другостепеним судом, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије по члану 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена у делу ставова првог и шестог изреке, а да је у преосталом делу дозвољена и основана.

У споровима из радног односа у којима је предмет захтева новчано потраживање за дозвољеност ревизије је меродаван општи режим за имовинско правне спорове из члана 403. ЗПП.

По одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета дана 17.05.2018. године, вредност предмета спора у побијаном делу којим је жалба тужиље одбијена и првостепена пресуда потврђена, те одбијен

захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка је по одредбама члана 28. ЗПП 185.270,87 динара, па је одлука у ставу првом изреке донета на основу члана 413. ЗПП.

У преосталом делу којим је жалба усвојена и првостепена пресуда преиначена, ревизија је дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, па је Врховни суд испитао побијану пресуду у овом делу у смислу члана 408. ЗПП и утврдио да је ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је решењем тужене, свог послодавца од 02.02.2011. године премештена са радног места послова ... на радно место послова ... у Служби за борбу против организованог криминала. На основу решења од 01.06.2012. године у истој служби стекла је звање главног полицијског инспектора. Предметно потраживање је обрачуната разлика између плате по члану 18. став 2. Закона о организацији надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела („Службени гласник РС“, бр. 42/2002... 32/13) и члана 2. Уредбе о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала и плате која је тужиљи исплаћена у спорном временском периоду.

Првостепени суд је усвојио захтев у висини разлике између двоструког износа основне плате коју је тужиља примала пре доношења решења од 02.02.2011. године, без минулог рада, уз уважавање измена услова рада на коефицијент као елемента за обрачун основне плате и исплаћених плата. Пресуду је засновао на одредбама чланова 164. Закона о раду, те чланова 154. и 172. Закона о облигационим односима.

Другостепени суд није прихватио обрачун на коме је првостепени суд засновао пресуду. Становишта је да тужиљи припада накнада штете у висини разлике између двоструког износа номиналне плате коју је примила у фебруару месецу 2011. године и исплаћене плате, а за разлику тужбени захтев одбија.

Становиште другостепеног суда није исправно.

На седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 13.10.2020. године усвојен је правни став о праву на увећање плате запослених у посебним организационим јединицама Министарства унутрашњих послова надлежних за сузбијање организованог криминала и откривање ратних злочина, према коме се на лица која су пре ступања на раду у службу била радно ангажована одредба члана 18. став 1. Закона о организацији надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала има применити тако, да свако увећање основне месечне плате на ранијем радном месту последично доводи до увећања двоструког износа његове основне плате у организационој јединици за сузбијање организованог криминала.

Првостепени суд је правилно за полазиште своје пресуде уважио обрачун који је извршен у складу са наведеним правним ставом, па је одлука у ставу другом изреке донета на основу члана 416. став 1. ЗПП.

На основу чланова 165. став 2, 153. став 2. и 154. ЗПП, ставом трећим изреке одлучено је трошковима поступка по ревизији. Тужилји су као оправдани признати трошкови обрачунати на основицу коју чини износ од 1.485.793,84 динара, за који је другостепена пресуда преиначена. Досуђени износ чине награда за састав ревизије од 22.500,00 динара, те судске таксе на ревизију у износу од 88.315,87 динара и на ову пресуду у износу од 132.473,81 динар.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић